

primjeni u slučaju kada se poštanske usluge pružaju na konkurentnom tržištu.

Direktiva se odnosi na:

- aktivnosti povezane sa pružanjem poštanskih usluga, i
ovo su usluge koje se sastoje od odobravanja, sortiranja, transporta i isporuke poštanskih pošiljki
- „druge usluge koje nisu poštanske“.
ovo su usluge upravljanja poštanskim uslugama (usluge koje prethode i prate otpremanje, kao što su „usluge upravljanja prostorijom za prijem i otpremanje pošiljki“); dodata vrijednost usluga povezanih i potpuno pružanih elektronskim sredstvima (uključujući i bezbjedan prenos šifriranih dokumenata elektronskim putem, usluge upravljanja adresama i prenos preporučene elektronske pošte); usluge povezane sa poštanskim pošiljkama koje nisu uključene u glavnu definiciju.

Ova druga kategorija usluga je obuhvaćena samo do stepena do kog subjekt o kome je reč takođe daje „poštanske usluge“, a uslovi koji su predviđeni u opštem izuzeću člana 30 nisu zadovoljeni u odnosu na te „poštanske usluge“. Kao rezultat, Direktiva o posebnim sektorima se primjenjuje samo onda kada se usluge ne pružaju na konkurentnoj osnovi.

2.5.5 Opseg i nužnost „relevantnih aktivnosti“

Preduzeće iz posebnog sektora je uvedeno Direktivom samo onda kada vrši prethodno definisanu „relevantnu aktivnost“.

Izuzetak:

Direktiva se ne odnosi na sprovođenje takvih relevantnih aktivnosti u trećoj zemlji, u uslovima koji nisu povezani sa fizičkom upotrebom mreže ili geografskog područja u okviru Zajednice. O takvim aktivnostima Komisija mora biti obavještena u informativne svrhe.

Šta se dešava kada subjekt vrši veći broj aktivnosti i dodjeljuje ugovor za nerelevantnu aktivnost?

Član 9 Direktive o posebnim sektorima daje mehanizam za razgraničenje između različitih situacija. U suštini postoje tri testa koja su data u svakom od tri stava člana 9:

- ugovor koji je namjenjen da obuhvati nekoliko aktivnosti podleže pravilima primjenjivim u odnosu na aktivnost za koju je **uglavnom namjenjen**;
- ukoliko je jedna od aktivnosti za koju je ugovor planiran predmet Direktive o posebnim sektorima, dok su druge aktivnosti predmet Direktive o javnom sektoru, i ako je objektivno nemoguće da se odredi za koju aktivnost je ugovor uglavnom namenjen, ugovor se dodeljuje u skladu sa Direktivom o javnom sektoru;
- ukoliko je jedna od aktivnosti za koju je ugovor planiran predmet Direktive o posebnim sektorima, dok druga nije predmet te Direktive niti Direktive o javnom sektoru, i ako je objektivno nemoguće da se odredi za koju aktivnost je ugovor uglavnom namenjen, ugovor se dodeljuje u skladu sa Direktivom o posebnim sektorima;

Član 9(1) takođe obuhvata odredbu o zabrani izbegavanja. On predviđa da se izbor između dodele jednog ugovora i dodele više odvojenih ugovora ne sme vršiti radi njegovog isključivanja iz područja primene ove Direktive ili, onda kada je to primenjivo, iz Direktive o javnom sektoru. Ovo se jasno zasniva na nameri naručioca i sprečava naručioce da grupišu sve ugovore zajedno pod lažnom tvrdnjom da to rade zbog nevažnosti njihovih aktivnosti a da su, u stvari, samo neke od tih aktivnosti nevažne.

Radi daljeg objašnjenja, vidite „Obrazloženje Komisije – Ugovori povezani sa više od jednom aktivnošću u skladu sa Direktivom o posebnim sektorima“ (Dokument CC/2004/34 od 18. juna 2004.).